

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 maja 1972 r.

Nr 17

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

121 — z dnia 21 kwietnia 1972 r. w sprawie ustalenia spraw, które przechodzą do właściwości Ministrów Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Rolnictwa oraz Żeglugi. 169

ROZPORZĄDZENIA:

122 — Ministra Komunikacji z dnia 13 kwietnia 1972 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Komunikacji upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania im upoważnień. 170

123 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10 kwietnia 1972 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach anatomii patologicznej, w prosekturach oraz w pracowniach histopatologicznych i histochemicznych. 171

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

124 — z dnia 6 kwietnia 1972 r. w sprawie przyjęcia przez Fidżi Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, podpisanej w Nowym Jorku dnia 22 lipca 1946 r. 174

125 — z dnia 6 kwietnia 1972 r. w sprawie przyjęcia Kataru, Bahrajnu, Bhutanu, Omanu i Państwa Zjednoczonych Emiratów Arabskich do Organizacji Narodów Zjednoczonych. 174

126 — z dnia 7 kwietnia 1972 r. w sprawie przystąpienia Singapuru do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r., przystąpienia Republiki Dominikańskiej do wymienionej konwencji oraz do Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego tę konwencję i potwierdzenia przez Fidżi uczestnictwa w Konwencji z 1929 r. oraz w Protokole haskim z 1955 r. 175

121

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1972 r.

w sprawie ustalenia spraw, które przechodzą do właściwości Ministrów Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Rolnictwa oraz Żeglugi.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1972 r. o zniesieniu Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej (Dz. U. Nr 11, poz. 79) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zakresu działania Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska przechodzą sprawy:

- 1) nadzoru i kontroli w zakresie ochrony wód przed zanieczyszczeniem łącznie z nakładaniem kar pieniężnych, określonych w art. 160 Prawa wodnego,
- 2) objęte ustawą z dnia 21 kwietnia 1966 r. o ochronie powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem (Dz. U. Nr 14, poz. 87),
- 3) prognozowania, programowania i planowania rozwoju ochrony środowiska,
- 4) opiniowania lokalizacji inwestycji pod względem ochrony środowiska,
- 5) bilansowania i kontroli źródeł szkodliwych zanieczyszczeń,
- 6) oceny stanu jakości środowiska,
- 7) inicjowania, opiniowania i koordynacji przedsięwzięć w zakresie gospodarki ściekowej oraz produkcji urządzeń oczyszczających,

- 8) nadzoru i kontroli w zakresie gospodarki ściekami,
- 9) inicjowania i opiniowania programów rozwoju nowych technik i technologii, ograniczających lub zapobiegających nadmiernemu zanieczyszczeniu w świetle wymagań jakości środowiska,
- 10) rozwoju prac badawczych i wdrożeniowych w zakresie ochrony środowiska oraz prognozowania i koordynacji tych badań,
- 11) współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą w zakresie ochrony środowiska,
- 12) ustalania norm dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń i standardów jakości środowiska,
- 13) inicjowania i opiniowania programów nauczania oraz szkolenia i doskonalenia zawodowego kadr w zakresie ochrony środowiska,
- 14) prowadzenia działalności informacyjnej i popularyzacyjnej w zakresie ochrony środowiska,
- 15) koordynacji w zakresie ochrony środowiska w stosunku do innych organów administracji państwowej.

§ 2. Do zakresu działania Ministra Rolnictwa przechodzą sprawy:

- 1) wykonywania uprawnień zastrzeżonych w Prawie wodnym naczelnym organom administracji państwowej, z wyjątkiem nadzoru i kontroli w zakresie ochrony wód przed zanieczyszczeniem i nakładania kar pieniężnych, określonych w art. 160 Prawa wodnego,
 - 2) ewidencjonowania i bilansowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych,
 - 3) gospodarowania zasobami wód powierzchniowych i podziemnych oraz zaspokajania potrzeb gospodarki narodowej w tym zakresie,
 - 4) normowania poboru wody dla wszystkich dziedzin gospodarki narodowej,
 - 5) normowania zużycia wody przez jej użytkowników,
 - 6) państwowego nadzoru budowlanego w zakresie budownictwa specjalnego gospodarki wodnej,
 - 7) opracowywania projektów perspektywicznych planów gospodarki narodowej w zakresie gospodarki wodnej,
 - 8) opracowywania wieloletnich programów kompleksowych inwestycji wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną, i nadzór nad realizacją tych inwestycji,
 - 9) opiniowania lokalizacji oraz założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji, mających wpływ na gospodarkę wodną,
 - 11) oceny projektów resortowych i terenowych planów gospodarczych w zakresie inwestycji gospodarki wodnej oraz analiza przebiegu ich realizacji,
 - 12) realizacji podstawowych inwestycji gospodarki wodnej,
 - 13) inicjowania prac geologiczno-inżynierskich dla potrzeb budownictwa wodnego,
 - 14) zabudowy i utrzymywania rzek żeglownych (z wyjątkiem rzeki Odry), spławnych, potoków górskich i sztucznych dróg wodnych,
 - 15) inicjowania, opracowywania i realizacji programów ochrony przeciwpowodziowej oraz nadzór i kontrola nad budowlami i urządzeniami przeciwpowodziowymi,
 - 16) prowadzenia obsługi hydrologicznej i meteorologicznej dla potrzeb gospodarki narodowej,
 - 17) inicjowania i organizowania prac naukowo-badawczych w zakresie gospodarki wodnej,
 - 18) inicjowania szkolenia i doskonalenia kadr inżyniersko-technicznych dla potrzeb gospodarki wodnej,
 - 19) inicjowania i organizowania współpracy naukowo-technicznej i gospodarczej z zagranicą w zakresie gospodarki wodnej,
 - 20) gospodarki wodą na wodach granicznych oraz umów międzynarodowych w tym zakresie,
 - 21) koordynacji w zakresie gospodarki wodnej w stosunku do innych organów administracji państwowej.
- § 3. Do zakresu działania Ministra Żeglugi przechodzą sprawy:
- 1) programowania rozwoju szlaków żeglownych na wodach śródlądowych,
 - 2) planowania i finansowania inwestycji w zakresie budowy szlaków żeglugi śródlądowej,
 - 3) zabudowy, eksploatacji i konserwacji szlaku żeglownego na rzece Odrze,
 - 4) uznawania w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa wód śródlądowych za żeglowne i spławne, klasyfikowania ich oraz ustalania granic między wodami śródlądowymi i morskimi,
 - 5) wydawania przepisów określających zasady żeglugi na wodach śródlądowych.
- § 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 29 marca 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

122

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 13 kwietnia 1972 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Komunikacji upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania im upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116) oraz w związku z § 1 pkt 4, 6 i 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 35, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusze podlegający nadzorowi Ministra Komunikacji organów służby drogowej prezydiów rad narodowych oraz wojewódzkich zarządów dróg publicznych i rejonów eksploatacji dróg publicznych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 91 w zakresie zanieczyszczania drogi oraz w art. 99 § 1 i art. 100—102 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114).

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) kierownik wydziału komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej — dla funkcjonariuszy zarządu dróg lokalnych w tym wydziale,
- 2) kierownik powiatowego zarządu dróg lokalnych — dla funkcjonariuszy powiatowego zarządu dróg lokalnych i dla funkcjonariuszy liniowej służby drogowej na drogach lokalnych,
- 3) dyrektor wojewódzkiego zarządu dróg publicznych — dla funkcjonariuszy tego zarządu,
- 4) kierownik rejonu eksploatacji dróg publicznych — dla funkcjonariuszy rejonu i dla funkcjonariuszy liniowej służby drogowej na drogach państwowych.